

CİNSİYETSİZ TOPLUMCULARIN HEDEFİNDE ÇOCUKLAR VAR

Şöhret Karaduman Sena Subaşı SAYI:95

Son günlerde ülkemizde küresel bir ideoloji haline gelen LGBTI'yi ve onun lobicilik faaliyetlerini tartışırken dünyada bu durum çoktan farklı boyutlara evrilmiş bile. Biyolojik cinsiyetin hiçbir öneminin ve etkisinin kalmadığı, kişinin yalnızca hissettiği cinsiyete göre muamele görmesinin pek çok ülkede yasallaşmaya başladığı bir dönemdeyiz. "Hamile kadın" demenin dahi Avrupa ülkelerinde yasaklanabileceği, 7 yaşındaki bir çocuğun aileden izinsiz cinsiyet değiştirebileceği bu çağda Davranış Bilimci Dr. Şöhret Karaduman ile cinsiyet kimliği kavramını, yurt dışında transgenderizm meselesinin yasal ve toplumsal boyutlarını, çocukların cinsiyetsizleştirme ideolojisi bakımından nasıl en önemli hedef haline getirildiğini detaylıca konuştuk.

Toplumsal cinsiyet eşitliği kavramı bugün asıl çıkış noktasından uzaklaştırılarak sadece eşcinseller ve LGBTI hareketi üzerinden yürütülen küresel bir ideolojiye dönmüş durumda. Bu kavram neydi ve neye evrildi?

"Gender" (Toplumsal cinsiyet), 90'ların sonlarında iyice kendisini gösteren feminizm hareketinden yola çıkan suni bir kavram aslında. Biyolojik olmayanı, tamamıyla sosyal bir inşayı kapsar. İlk zamanlarda kadın erkek eşitliğini öne çıkarmak için kullanıldı. Kadınlar da erkek mesleklerini yapabilsin, kadınlar toplumda geri planda kalmasın diyerek feminist hareketin bir devamı olarak başlatıldı. Bu kavramın seneler içerisinde ciddi derecede evrilme yaşadığını görüyoruz. Bugün geldiğimiz noktada "Gender identity (cinsiyet kimliği)" kavramıyla artık biyolojik cinsiyet yerine cinsiyet kimliği kullanılıyor ve biyolojik cinsiyetin ortadan kalkacağı, biyolojik bir gerçek olarak var olan XX XY kromozomlarının toplumda bir etkisinin kalmayacağı anlamına geliyor. Mesela şunu diyorlar; çocuk doğduğunda erkek ya da kız diye adlandırmak gerekir, bu kişi büyüdüğünde hangi kimlikte hissediyorsa onun cinsiyeti odur. Şu an Türkiye'de sadece LGBTI propagandası gündem oluyor fakat yurt dışında durum artık çok daha farklı. Bugün yoğun bir şekilde transgenderizm ile uğraşılıyor. Kadından erkeğe kadar geniş bir spektrum olduğunu söylüyorlar ve siz bunu yalnızca iki gruba ayırırsanız ayrımcılık yapmış oluyorsunuz. Tüm bu cinsiyet tartışmalarının temelinde bu var. Ülkemize sıçraması bizim için de tehlikeli.

Bu cinsiyetsizleştirme meselesinin başlangıç noktası nedir peki?

Başlangıcı Freudmarksizim, yani Frankfurt ekolüne bağlı psikoanalitik akım bunu Libido-kompleks teorisini kullanarak yapıyor. Bastırılmış cinselliğin insan üzerinde olumsuz etki yaptığını ve bunu toplumsal değerlerin ortadan kalkmasını isteyerek, yaparak başlatıyor. Culture of Critique isimli bir kitapta bu derinlemesine araştırılmış. Daha sonra bunu tezi Alfred Kinsey piyasaya 1948'de sürdüğü ünlü Kinsey Raporları ile yaygınlaştırıyor (Sexual Behavior in the Human Male). Böylece geleneksel cinsiyet anlayışını ve sınırlarını esnetmeye başlıyorlar.

Kinsey'in kaleme aldığı raporda 200'den fazla çocuk istismar ediliyor (gerçek rakam daha fazla olmak ile birlikte tam belli değil) ve istismar ettiği çocuklardan aldığı raporlarla Kinsey, Çocuk Cinselliği diye bir bölümde bu kitapta buna yer veriyor. Freud'un ilk olarak ortaya attığı "Çocuklar doğduğu andan itibaren cinsellikleri olan varlıktır" tezini birçok Frankfurt okuluna bağlı psikoanalistin de savunduğu biliniyordu. Bu deneyleri yapması bu tez üzerine kuruludur. Bilimsel olarak hiçbir tutarlılığı yoktur bu raporların. Eski çalışanları da "Onun sapıklıkları vardı ama anne babaların hiçbiri çocuklara istismar uygulanırken itiraz etmediler" dediler. O süreçte istismar edilen çocuklardan olan yetişkin bir kadın Birleşmiş Milletler'e "Siz nasıl olur da bu enstitüyü ayakta tutuyor ve destekliyorsunuz" diyerek bir yazı gönderiyor. "Ben annemi babamı affedebildim, ama Kinsey'i asla" diyor bu açıklamada. Bu enstitü hâlâ dünyaya cinsellik üzerine eğitim veren bir kurum. Bu raporlara Google'dan bile erişim sağlanıyor fakat tabii ki gündemde tutulmaz.

Kinsey dediğimiz kişi "Çocuklarla cinsel ilişkiye girmek neden anormal olsun ki?" diyor. Böyle zihniyetle yer vermiş, hatta bu kişinin heykelini dikmiş önemli pozisyonlarda olan kişiler şu an dünya. Çünkü bunun bir yönelim olduğunu savunuyorlar. Bilirkişi olarak kullandıkları Kinsey, ilk defa 1940'ların sonunda cinsel düşünse ve aile yapısını değiştiren kişiydi. 40'ların sonuna ABD'deki aile yapısına baktığımızda bugünden ne kadar farklı olduğunu görüyoruz. Sonrasından her şey çok daha "özgürleşti." Bu rapora dayanarak şunu söylediler: "İstatistiklere baktığınızda aslında norm sadece heterolsexüellik değildir. Bundan öte, eşcinselliğe kadar dayanan, geniş bir spektrumda çok farklı cinsel yönelimler vardır." Fakat adamın referans tuttuğu ve istatistik dediğiniz grup en fazla 20.000 kişiden oluşuyor. Bu grubun içinde farklı marjinal hayat yasayan kişiler ve sadece kendi beyanları, soru teknikleri bilimsel olmaktan çıkardı. ABD'yi bu kadarlık bir grup temsil edemezdi. Onunla o dönem beraber çalışan bildiğimiz Abraham Maslow da buna itiraz ediyor ve yolları ayrılıyor. Bu rapordan sonra cinsel reform başladı. Cinsel reformdan sonra Playboy'un kurucusu Hugh Hefner ile beraber pornografi endüstrisi yayıldı ve bu da toplumsal dejenerasyona sebep olan büyük faktörlerden biri. Bugün internet server'ların

kullanım rakamlarına bakarsanız en büyük payı porno endüstrisi alıyor. Yani pornografi çok büyük bir kazanç kapısı. Kokain kadar bağımlılık yapan pornografinin beyinde açtığı zarar da çok büyük. Bunu izleyenlerde cinsellik algısı tutumu değiştiği gibi kadına ve çocuklara olan algı da değişiyor. Kişiyi daha da bireyselleştirmek, hedonizme yöneltmek, aile yapısını bozmak gibi hedefleri var ve bu hedefler doğrultusundaki işler çok büyük paralarla fonlanıyor.

Son dönemdeki bu cinsiyetsizleştirme çabasının en temelde çocukları hedef aldığını görüyoruz. 6-7 yaşındaki çocuklara bile bugün doğduğu cinsiyette olmadıklarını söyletebiliyorlar. Neden çocuklar?

İlk önce şunu söyleyelim; çocuklar belli bir yaşa kadar gerçekle kurguyu ayıramazlar. 2-3 yaşındaki bir çocuk rahatlıkla "ben bir ejderhayım" deyip etrafta birkaç gün boyunca dolaşabilir. Sonraki günler de "ben bir periyim" der mesela. Bu yüzden hedefteki kitlenin çocuk olması çok normal çünkü çocuğa ne kadar erken yaşta bunu empoze ederseniz, ne kadar çok maruz bırakırsanız bu, onun benliğine ve psikolojisine o kadar çok yansır, çocuk artık o üslupla konuşmaya başlar, o kimliği benimser. Çocuğumun anaokulundan bir örnek vereyim; bir çocuk sınıfa matara getirmişti, şu anda bütün sınıfta aynı matara var. Çocuklar taklit üzerine hareket eder ve bu gayet normal olan psikolojik bir fenomendir. Mesela çocuk evde bir yemeği yemez ama okulda çok sevdiği arkadaşı veya çoğunluk o yemeği istediğinde yer. Sosyal bulaşıcılık çocuklarda çok daha hızlı ve kolay yayılır. 7 yaşına kadar çocuğa neyi verirsiniz o onun kimliğini ilerisinin altyapısını oluşturur.

Peki, tüm bu süreç nasıl işliyor?

Mesela ABD'nin çocuk koruma kurumu olan "Social Service" isimli bir kuruma bir kız çocuğu gidip "Ben kendimi erkek olarak hissediyorum. Annem babam bunu desteklemiyor" dediği anda çocuk anne babanın elinden alınabiliyor ve bu kurumun güvencesiyle medikal süreçler başlıyor. Cinsiyet değiştirme kararının aslında uzun bir prosedür olan uzun ve ciddiye alınması gereken psikolojik/psikiyatrik süreçlerden sonra verilmesi gerekiyor. Psikolojik ve sosyal gözlemler, medikal testler atlanıyor. Çok ünlü bir ABD'li cinsiyet disforisi üzerine uzmanlaşmış psikiyatr şöyle bir açıklama yaptı. "Bana gelen çocuklar hakkında raporlar yazıp cinsiyet değiştirme hastaneye yönlendiriyorum fakat hiçbir hastane bana o çocuk için geri dönüş yapmıyor, bu ameliyat bu çocuk için uygun mudur diye hiçbir soru gelmedi" diyor. Eskiden "Biz reşit olmayan çocuklara bu ameliyatı yapmıyoruz" diyorlardı. Fakat şimdi reşit olmayan çocuklara yapılan ameliyatlara ortaya çıktı ve çıkmaya devam ediyor.

Doğru olan bu çocukların psikolojik olarak değerlendirilmesi gerekliliğidir. Neden biz anoreksiya gibi psikolojik rahatsızlık olarak kabul edilen durumlarda gençlere yağ aldırma ameliyatı yapmıyoruz? Çünkü altında başka psikolojik sebeplerin yattığını biliyoruz. "Yanlış bir bedende yaşıyorum" diyerek gelen çocuğa önce bakılmalı; bunun altında yatan psikolojik veya nörolojik bir rahatsızlık var mı, aile bunu çocuğa empoze ediyor mu, bu bilgileri sosyal çevresinden mi alıyor, izlediği filmlerden mi etkileniyor, tüm bunları ciddi şekilde araştırmadan bir çocuğu hormon ilaçlarına maruz bırakmak doğru değil elbette.

Tüm bu süreçler atlanarak direkt sorumsuzca ilaç teklif ediliyor artık. Ayrıca normalde prostat kanseri için kullanılan bu ilaçlara ABD'deki FDA (Food and Drug Administration, Gıda ve İlaç Dairesi) de hormon ilaçları olarak kullanılmasına izin vermedi ve bunu ergenlik erteleyici olarak kullanırlarsa ciddi yan etkilerine dikkat çekmeleri için bildiri yayınladı. The World Professional Association for Transgender Health (WPATH- Dünya Cinsiyet Değiştirme Sağlığı Doktorlar Birliği)'nden gelen bir açıklamayla bunların ne kadar zararlı olduğu anlanmaya başladı. "Biz bazı çocuklarda bu ameliyatları çok erken yapmışız. İstedığımız sonuçları alamadık çünkü istatistik olarak bu ameliyatlardan sonra çocuklardaki mutluluk veya huzur artmadı" diyerek aralarında konuşulduklarını izledik. Yurt dışında bu ameliyatlardan olan fakat sonrasında pişmanlık yaşayarak tekrar orijinal cinsiyetine dönenlerin kurduğu bazı platformlar var ve ABD'de şu an çok ciddi bir grup. "Ben çok küçüktüm, bu kararı bana verdirmeleri yanlıştı" diyorlar. Bunların hiçbiri medyada yeteri kadar yer alamıyor, aksine kısıtlama yiyor. Bir bireyin beyninin bilişsel olarak 25 yaşında olgunlaştığını düşünürsek ondan önce verdiği ciddi kararlar sağlıklı olmuyor. Araba kullanmanın yaşı 18 ya da alkol almanın yaşı yurt dışında 21 iken 10-11 yaşındaki bir çocuğa kendi beyanı olduğunu ileri sürerek dönüşümü olmayan bir kararı nasıl verebiliriz?

Geçtiğimiz günlerde "10 yaşındaki trans-çocuk" şeklinde bir haber gündem oldu. Bir çocuk bunun kararını verebilir mi yoksa bu bir çocuk istismarı mıdır?

Tabii ki çocuk istismarıdır. 3-4 yaşındaki bir çocuk kendi cinsiyetinin farkında olur ama siz basılan çocuk kitaplarıyla, TV veya internetteki dizilerle ona başka bir durumu empoze ederseniz, sürekli "ne hissediyorsan osundur" dersiniz zaten algıya çok acık ve hayal dünyasında yaşayan çocuğun dışarıdan aldığı tüm bu içeriklerle kafası karışır ve farkına varamaz hale gelir. Yabancı ülkelerde yayımlanan çocuk kitaplarına baktığımızda size artık şunu söylüyor: "Ben John da olabilirim, Jane de olabilirim." Bu tamamen kendi duygu durumuna göre bir seçim.

Cinsiyet disforisi (cinsel kimlik bozukluğu), yani yanlış bedende doğma durumu tıpta var olan bir olay. Mesela bir erkekte kadın hormonu daha baskın olabiliyor fakat bunun oranı yaklaşık

yüzde 0,1 ve yaş olarak kendisini çok erken gösterir (2-4 yaş arasında). Bu zamana kadar çoğunlukla erkek çocuklarda görüldü. Bugün ise özellikle kız çocukları bu oranda yüzde 5000 civarında bir yükselme var, yaş aralığı da çoğunlukla ergenlik dönemleri. Bu yükseliş bu kısa süre içinde nasıl oldu diye sormamız gerekiyor. Bunu basit bir örnekle anlamaya çalışalım; kızlar genellikle beraber tuvalete giderler değil mi? Okuduğum bir açıklamada bir kız da böyle anlatıyordu; kız sürekli kız arkadaş grubuyla takılıyorlar, buluştuklarında yanlış bir cinsiyette doğmuş, trans ya da akışkan cinsiyete (gender fluidity) ait bireyler olabileceklerini hakkında sohbet ediyorlar sürekli ve bunları hakkında bilgi alabilecekleri kuruma toplu halde gidiyorlar. Çok sonradan anlatan kız farkına varıyor ve "Ben aslında bunu istemiyorum" diyerek karşı çıkıyor. Çok bilinen bilimsel bir araştırma vardır sosyal bulaşıcılık üzerine; bir kasabada birkaç kadında yeme bozukluğu ortaya çıkıyor ve bu kasabadaki diğer kadınlara arasında yüksek oranda yayılıyor. Moda da böyle bir şey. Birinin tasarımını üç beş kişi giydiğinde tüm dünyaya yayıldığını görmeye başlıyoruz. Zaten reklam psikolojisi de tekrarlama ve taklit üzerine yürür. Bir şeyi ne kadar çok duyarsanız ona inanma eğiliminiz artar.

BM'nin yayınladığı kapsamlı cinsellik eğitim programı o kadar geniş ve her şeye kapı açan kavramlarla dolu ki. Mesela çocukları koruma amaçlı diye öne sürülen bu eğitimler anaokuluna giden çocuklara verilip onları erken cinselleştirmek isteniyor. Çocukların belli konulara belli yaşa kadar zaten ilgileri yoktur ve onları duygusal anlamda korumak için bazı konu ve görsellerden uzak tutulması gerekiyor. Avrupa'da 4 yaşındaki bir çocuğun nasıl çocuk kitaplarına maruz bırakıldığını, nasıl oyuncaklarla oynadıklarını görseniz şaşırırsınız. Bu yaştaki çocukların kafasına cinselliği sokarsanız çocuk bu başını aşan konulara karşı hem duygusal olarak hem de bilişsel olarak zorlanır, etrafında ve belki de kendisine yapılan birçok şeyi normal karşılar. Bu sözde eğitim bu raporlarla destekleniyor çünkü raporda "yaşa uygun eğitimler verilmelidir" diyor. Yaşa uygun eğitim dersiniz 2 yaşından da başlar. Hâlbuki çocuğun doğal bir mahremiyet duygusu var ve çocuğu bu doğal duyguya göre yetiştirirseniz o çocuk yabancıya zaten yaklaşmaz, birinin onu ellemesinden de rahatsız olur ve kaçır. Siz bunu 3 yaşındaki çocuğa "Bu beden bana ait" terimiyle beraber bu gibi eğitimleri de verirseniz doğal mahremiyet kırılır ve her şeye açık olur. Çocuk da ileride "Ben bedenimle istediğimi yaparım, istediğime dokundururum" diyebiliyor. Programda ve eğitimde kişinin gizlilik hakkı adı altındaki maddelerde çocuklara şu empoze ediliyor: "Ben anne babamla bedenime yapmak istediklerimi ve deneyimlerimi paylaşmak zorunda değilim." ABD'de Planned Parenthood (Planlı Ebeveynlik) diye bir organizasyon var. Oraya giden bir çocuk anne babanın onayını almadan hormon ilaçları alabiliyor. Bu da özerlik hakkı, gizlilik, özgüven gibi söylemlerle destekleniyor.

Yurt dışında cinsiyet değişimi ve tercihi konusunu meşrulaştıran bazı yasalar şu an yürürlüğe girmiş durumda. Ne gibi yasalar var şu an?

Almanya'da onay almış bir yasa tasarısına göre 14 yaşından sonra çocuk ebeveynin imzası olmadan devlet kurumuna gidip cinsiyetini değiştirebiliyor, kimliğinde yazılacak cinsiyete karar verebiliyor. Hangi cinsiyete karar verdiyse, mesela o cinsiyete ait bir soyunma odasını kullanabiliyor. Buna izin vermediğinizde, karşı çıktığınızda ayrımcılık yasası altında hüküm yersiniz. Kanada'da kişinin kendi belirlediği cinsiyetini kimliğine göre doğru hitap etmeseniz ceza alırsınız. Karşıdaki de bu sefer "Ben senin neyi belirlediğini nereden bilebilirim?" diyor, çünkü karşınızda biyolojik olarak bir erkek veya kadın var ama kendisine bay veya bayan diye hitap etmek zorundasınız. California'da çocuklar anne babasından izin almadan hormon ilaçları kullanabilme, ameliyat olma hürriyetine sahip. Oraya şu an akın akın çocuk geliyor. Almanya'da yeni yasa taslağı ise özerklik yasasını, yani cinsiyet belirleme yaşını 14'ten 7'ye düşürmek istiyor. Bunu da çocuk hakları altında meşrulaştıracaklar. Çocuk kendi özerklik hakkını kullanarak bu kararı verebiliyor olacak. Bu gibi ciddi yasal uygulamalar dünyada artık var. Bugün İskandinav ülkelerinden anne-baba kavramı kalktı Ebeveyn 1- Ebeveyn 2 kullanılıyor şu an. Bunlar bilinçli yapılan inşalar. Artık kadınlık kavramı kalmayacak. Mesela biyolojik kadın kendisini trans erkek olarak tanımlıyor ama çocuk doğuruyor. What is a Woman? (Kadın nedir?) diye bir belgesel var. Artık bunun cevabını kimse veremiyor şu an, tanımlanamıyor çünkü kendini kadın gibi hisseden ve kadın gibi giyinen biri kadın sayılıyor ve siz de buna saygı duymak zorundasınız. Yıllardır abalanan kadın hakları pencereden uçup gidiyor. Bunu bilhassa Spor

Yarışlarında trans kişilerle karşı rekabet etmek zorunda kalan kadınlarda görebilirsiniz. Bir kadın hiçbir zaman bir erkeği sporda yenemez dedi en son ünlü tenisçi Serena Williams.

ABD'deki bir okul voleybol kız takımı kendisini kız gibi hisseden fakat biyolojik olarak erkek olan bir birey yüzünden isyan ederek giyinme odasını terk etti çünkü erkek birinin yanında kıyafetlerini değiştirmek istemediler. Okul da kızlara "Siz burada ayrımcılık yapıyorsunuz, hepimizi dışarı çıkın!" dendi. Hapishanelerde biyolojik olarak erkek olan cinsel istismar tutukluları kadınlar bölümünde cezasını çekebiliyor. Böyle bir durum yaşandı ve kaldığı bir kadınlar koğuşunda iki kadın hamile kaldı mesela. Burada trans bireyleri dikkate almak amaçlı yapılan bu eşitlik yasaları, belki trans olmayan veya niyeti iyi olmayan kişiler tarafından suiistimale çok büyük bir kapı açıldığı için tehlikeli. Bir cinsel istismarcı bir kadın gibi giyinince bir yüzme havuzunda kadınların giyinme odasına girebilir mesela. İngiltere'de çok büyük bir kıyafet zincirinde unisex kıyafet kabinleri var. Bir kız orada iki erkek tarafından tacize uğuyor. Yurt dışında bunlar bu kadar kolay. Siz bunu nasıl ayırt edebilirsiniz ki?

Böyle bir nesilden sonra gelen toplum düzeni nasıl olacak?

Böyle yetişen çocuklar toplum inşa edemezler. Öncelikle şunu söyleyelim; bu ilaçları kullanan ve ameliyat olan çocuklar kısır kalıyor. Süreç içerisinde insan popülasyonunun azalacağı anlamına geliyor bu. Toplumda herkes bireysel yaşarsa, sadece haz ve tüketim peşinden giderse ortada sadece toplumun tersi kopukluk olur. Ynn bilmeyen bir insanı, kopmuş bir toplumu o kadar güzel yönlendirebilirsiniz ki çünkü karar mekanizması, tutunduğu bir yaşam amacı ya da değeri olmayan insanlardan toplum inşası beklememek gerek. Tam tersine depresyon ve kaygı bozuklukların, internet ortamında bireyselleşme ve mutsuzluğun arttığını görüyoruz ve bu bize kaybolma ile yüz yüze kalabilecek bir nesli korumamız gerektiğini haykırıyor. Baba otoritesini, devlet otoritesini, anne otoritesini, okul otoritesini, yani size yol göstermek isteyen her otoriteyi yıkarmanız, kendinizden başka hiçbir otoriteyi kabul etmezseniz bu size yol göstermez, yolunuzu kaybedersiniz. Kanada'da yardımcı intihar (tanazi) yaşı 60'lardayken bu oran 20'li yaşlara kadar düştü. Demek ki gerçekten bir nesil çaresiz, bir nesil kayboluyor.

LGBTI çatısı altındaki hareketler ideolojik ve dayatmacı söylemlere dayanıyor bugün. Bunun bazı ülkeler ve toplumlarda dayatmacı bir politikaya dönüştüğünü söyleyebilir miyiz?

Öncelikle altını çizmek istiyorum, yetişkin insanların kararları ve yaşam tarzlarına karışmak kimsenin hakkı değil. Bu ister farklı bir cinsel tercih veya dini tercih olsun. Ama dayatmaya, bunu kanun ve yasalarla bilhassa çocuklara, ailenin haklarını ellerinden alan dayatmalara karşıyım. Bunu destekleyen lobileri belirli ideolojiye karşıyım. LGBTI bağlı piyasasının dünyadaki ekonomik geliri 2016'da 917 milyar dolardı. Marjinal ya da ezilmiş bir gruptan bahsetmiyoruz. Mesela bir şirket sırf bu ideolojiyi destekleyen programları organize etmek için 58 milyon dolar harcıyor. Ya da bir üniversitede birileri araştırmalar yapsın, eğitimler versin diye 55 milyon dolarlık bağışlarda bulunuyor. Hem dünyaya hem de ülkemize çok ciddi paralar akıyor. ABD'de şu an bu sisteme karşı çok büyük ayaklanmalar var fakat kanunlar çerçevesinde elleri bağlanıyor. Facebook, Google gibi dev şirketler belirli tutum taşıyan kişileri işten atıyor. Bu çok büyük bir dayatma. Bugün burada da istediğimiz içeriği paylaşmıyoruz, o zaman bu bir dayatmadır. Yani bir şeylerin konuşulmasını istemiyorlar. Bun ardında bazı fikirleri dayatma, insanlara belirli fikirleri normal kabul ettirme çabası var. Normal kabul ettikten sonra öyle yaşarsınız zaten.

Batı'da siyasetçiler inclusiveness (kapsayıcılık) kavramını göçmenler, engelli insanlar gibi toplumdaki her grubun eşit muamele görmesi için bu haklara sahip olması olarak anlatmışlardı. Bu kavram aslında her tür yaşam tarzını yaşamak isteyen insanları kapsasın istiyorlar. ABD'de yaşanan olaylar şu an bu. Geçtiğimiz günlerde ABD'deki vatandaşların yaşadıkları belediyelerde konuşma yapan bir anne vardı. Diyor ki: "Kızım bana ağlayarak bir şeyler anlattı. Çocuğun biri sınıfta cinsel organını gösteriyor ve hiçbir ceza almıyor!" Bir tane erkek öğretmen takma göğüslerle sınıfa girip ders verebiliyor ve siz o öğretmene bir şey diyemezsiniz. Bir şey dediğiniz zaman ayrımcılık yaparak hukuka aykırı bir davranışta bulunmuş oluyorsunuz. Mesela "There is no gender (Toplumsal cinsiyet diye bir şey yoktur) gibi bazı kelime ve cümleleri yazmanız yasak. Instagram'dan bana da hâlâ "hesabınız yakında kapanabilir" bildirimini geliyor, paylaşımlarım kısıtlanabiliyor. Onların kendi istediği gündemlerinden yürürseniz özgürlük var.

Cinsiyet değişikliğinde kullanılan ilaçlardan, yapılan önemli ameliyatlardan ve ömür boyu sürece medikal yardımlardan çok ciddi paralar kazanılıyor. Hastaneler "Gender affirmation surgery" adıyla cinsiyeti onaylayan ameliyatlarda piyasayı görüp "Biz de bu işe girmeliyiz" diyor. Mesela uzun süre hormon ilaçları kullanan bir erkekte testisler belli bir süre sonra alınmak zorunda çünkü vücutta kanserojen bir etki yaratabiliyor. İstatistik bize şunu da söylüyor; hormon ilaçları kullanan çocukların yüzde 98'i ameliyata gidiyor. Yani anlattıkları gibi düşünmek için zaman kazanma altında verilen bu ilaçlardan sonra neredeyse hepsi yola devam ediyor. Belki

de etmek zorunda kalıyor. Bu ameliyatlar hiç ucuz değil. Sonrasında da süreç bitmiyor ve kişi ömür boyu süren farmakolojik ve tıbbi destek almak zorunda. Arkasında çok ciddi bir maddi çıkar var. Terapi görmesi gereken çocukları ilaçlara ve ameliyatlara yönlendirmek aslında normal tıbbi akışa ters. Bel fitiğinde masaj, fizyoterapi gibi uygulamalar yaparsınız, olmazsa ameliyata alırsınız.

Sosyal medyanın ve etkileşim merakının da bu akımları yaygınlaştırdığını söyleyebilir miyiz?

Sosyal medyanın patladığı 2010'lu yıllarda bu oranlar bir anda yükselmeye başladı. Sosyal medyanın kullanımı bunu daha çok artırıyor ve özendiriyor. Çocuklar artık sosyal medyanın içinde grup oluyor ve o grupla yaşıyor, o grupla bir zihin üretiyor. Etik, empati, gerçek bağ kuramayan çocuk kendisini bu marjinallikte özel hissedebiliyor. Narsist aile yapıları bunun üretilmesine yardımcı oluyor. Anne baba resmen gurur duyuyor çocuğuyla ve bunu sosyal medyada "Bakın benim çocuğum ameliyat oldu" diye paylaşıyor. Bunu Munchausen by Proxy Sendromuna benzetiyorum; çocukları bilerek hasta edip ya da hasta gösterip ilgi alan aslında çocuk istismarı yapan kişilere deniyor. Çocukları süsleyip sosyal medyada paylaşan ebeveynleri görüyoruz. Kendisini çocuklarının üzerinden seviyor ve çocuğu kendisinin uzatılmış bir parçası olarak tanımlıyor. Bu gibi paylaşımlar çok etkileşim getiriyor fakat bu modern çocuk işçiliğidir. Tiktok'a, Youtuba'a video atan çocuklar üzerinden aileler ve şirketler çok büyük paralar kazanılıyor. Marjinal görünmek, sıradışı olmak en önemli şey şu an. Narsisizm bugün o kadar tavan yapmış ki sadece kendini düşünen, haz odaklı kişiler var toplumda. Ama ben ümitliyim. Ülke değiştirmem bu yüzden. Türkiye'de değerlerin Batı'ya göre çok daha sağlam ve korunmuş olduğunu ve ne olursa olsun, zor zamanlarda birbirine kenetlenen bir toplum olduğunu düşünüyorum. Ve insanın yaradılış gayesini bize unutturmayan inancımız var. İnsanda ahsen-i takvim olma potansiyeli var; buna inanmasam bunun aksi için çalışan güçlü bir akım ile karşı karşıya kaldığımız bu yolda çalışmazdım.

DR. ŞÖHRET KARADUMAN KİMDİR?

1976'da Kayseri'de dünyaya gelen Karaduman Almanya'da Hannover Üniversitesi'nde Sosyoloji, Psikoloji ve Siyasal Bilimler olmak üzere 3 bölümden lisansını ve yüksek lisansını tamamladı. Hannover Üniversitesi'nde Nörobilim üzerine doktora yapan Karaduman, 2007-2012 arasında Frankfurt'ta göçmenlere yönelik sosyal entegrasyon projeleri geliştirme ve uygulama alanında danışmanlık ve proje hizmetleri verdi. Karaduman, 2012-2014'te AMEOS psikiyatrik klinikler zincirleri, Batı Almanya bölge sorumlusu ve proje müdürü olarak görev almıştır. 2014'te ABD'ye giderek University of California'da

pazarlama üzerine eğitimler alan Karaduman 2016- 2019 tarihlerinde ABD'de Family Allience for Counselling Tools & Resolution'da göçmen travma hastaları üzerinde proje geliştirme üzerine çalışmalarda bulunmuştur. Karaduman, 2020 yılında Türkiye'ye kalıcı olarak dönmüştür ve çalışmalarına buradan devam etmektedir.